

[Handelsministeren.]

en afklaring både på overenskomstområdet og på området for den nye prislovgivning, håber jeg, det vil være muligt meget snart at lade prisstoppet bortfalde og afløse af en mere fleksibel lov om priser og avancer.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om fremstilling og distribution af lægemidler*. Forslaget og dets bemærkninger taler for sig selv, og jeg skal derfor tillade mig at henvise dertil.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Orla Møller* til undervisningsministeren (15. februar 1971):

„Har ministeren — eller regeringen — skiftet opfattelse med hensyn til et „nøduniversitet“ på Amager med start i september 1972?“

Begrundelse.

I tidsskriftet *Dansk Byggeri* af 10. februar d. å. udtaler finansudvalgets formand på et spørgsmål om nøduniversitetet: „Det foreligger der ikke noget om for mig. Det er der ingen lovvedtagelse om.“ Lidt senere siges: „Foreløbig har vi sandelig nok at gøre. Vi har lige sat byggeri i gang i Odense, og nu går vi i gang i Roskilde. Jeg har fået at vide, at Roskilde var tænkt som en aflastning af Københavns universitet. Der foreligger intet for mig om, at man nu skulle have noget på Amager. Jeg kan kun sige, at det bliver der ikke noget om foreløbig.“ Yderligere siges der i interviewet: „I øvrigt finder jeg det ganske usandsynligt, at det skulle kunne lade sig gøre. Desuden går vi jo og køber gamle huse op i nærheden af det gamle universitet i Københavns indre by. Der må være en vis rytme i udbygningen af universiteterne. Jeg er meget forbavset over, at man skal have et universitet færdigt ude på Amager. Men den tid, den sorg. Der foreligger intet fra finansudvalget om det, og jeg synes, at det lyder helt utroligt.“

Der er med sådanne udtalelser skabt betydelig usikkerhed om udbygningen af Kø-

benhavns universitet. Det er forhåbentlig ikke regeringens hensigt at lade opførelsen af Roskildecampusen være den eneste aflastning af Københavns universitet.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (22. februar 1970):

I den betænkning, som folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om Københavns universitets placering og universitetscentre afgav den 15. maj 1970, siges det om Københavns universitet bl. a.:

„Det teologiske, det rets- og statsvidenskabelige og det filosofiske fakultets udbygningsbehov søges foreløbig dækket ved et midlertidigt byggeri på det nordlige Amager i overensstemmelse med det af Københavns universitet stillede forslag. De hermed forbundne udgifter afholdes inden for de i lov af 31. maj 1968 om universiteternes udbygning fastlagte rammer, og der nedsættes snarest en arbejdsgruppe, som skal gennemarbejde Københavns universitets forslag og udarbejde plan til dets gennemførelse.“

Umiddelbart efter lovens vedtagelse gik byggeadministrationen for de højere læreanstalter i gang med at undersøge mulighederne for at udnytte det af Københavns universitet foreslåede areal, hvoraf en del var udlagt til statslige institutioner og en del til kommunale offentlige institutioner. Aarealet ligger umiddelbart syd for statens seruminstitut og Artillerivejens kaserne.

Undervisningsministeriet rettede henvendelse til overborgmesteren i København for at få nedsat den omtalte arbejdsgruppe. Overborgmesteren ønskede imidlertid, forinden arbejdsgruppen blev endeligt nedsat og trådte i virksomhed, at sagen blev drøftet i den samejebestyrrelse med repræsentanter for staten og kommunen, der er etableret i overensstemmelse med samejeaftalen om Amager Fælled m. v.

Ved de forberedende drøftelser med statens repræsentanter viste der sig en mulighed for, at man, ved at give arealet en lidt andet afgrænsning end oprindelig foreslået, kunne operere inden for et område, der helt var reserveret statsformål.

Forinden disse problemer var afklaret, blev et af direktoratet for Københavns kommunes generalplanlægning udarbejdet udkast til en dispositionsplan for Vestamager imidlertid offentliggjort. I dette udkast

[Undervisningsministeren.]

indgik bl. a., at de af samejet mellem staten og Københavns kommune omfattede militære skydebaner bag ved Islands Brygge og arealerne sydpå mod Sjællandsbroen skulle udbygges til offentlige eller universitetsformål.

Da Københavns universitet blev bekendt hermed, har det stillet forslag om, at man undersøger muligheden for, at de midlertidige lokaler opføres på den nordligste del af de militære skydebaner. Universitetet ser nu her en mulighed for, at de midlertidige lokaler kan indgå i universitetets permanente udbygning, hvis generalplanforslaget vedtages for så vidt angår disse arealer.

Undervisningsministeriet har sendt universitetets forslag til Københavns overborgmester og bestyrelsen for samejet og har i overensstemmelse med universitetets ønske gjort opmærksom på, at en principiel afgørelse af, om universitetet kan få rådighed over en del af skydebanearealet, må foreligge den 1. april d. å., da planlægningen og projekteringen af de midlertidige lokaler ikke kan udskydes længere.

Jeg kan slutte med at sige, at hverken jeg eller regeringen har skiftet opfattelse med hensyn til et „nødunderuniversitet“ på Amager, men at planerne er blevet forsinket, fordi universitetet har ønsket undersøgt muligheden for et andet areal end det, som universitetet foreslog for et år siden.

Ministeriet har i brevet til overborgmesteren fremhævet, at det ikke gennem den nye undersøgelse har givet afkald på det oprindeligt udpegede areal, således at denne mulighed ikke forspildes i tilfælde af, at Københavns universitets nye forslag til placering ikke kan realiseres.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssig uddannelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 63) findes i tidenden spalte 1489, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 845).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Jørgen Andersen: Som det fremgår af betænkningen, har udvalget holdt 5 møder og har herunder haft samråd med ministeren for Grønland, der tillige har besvaret en række spørgsmål fra udvalget. Under indflydelse heraf har ministeren stillet de anførte ændringsforslag, som bl. a. sikrer kvindelige arbejdere repræsentation i det kommende erhvervsuddannelsesråd, og som afbøder dannelse af fortilfælde ved fremtidige stillingsoprettelser i nye institutioner gennem udeladelse af direktions- og direktørbegreberne. I stedet for anvendes betegnelserne erhvervsuddannelsesråd og uddannelsesinspektør, hvilket også skulle lette mulighederne for en lønmæssig klassificering på et lavere niveau end de øvrige landslederstillinger.

På et udelt udvalgs vegne skal jeg anbefale det høje ting at stemme for de stillede ændringsforslag.

Lembourn: Da der er kommet et telegram fra Grønland, som rejser nogle nye problemer i forbindelse med dette lovforslag, skal jeg anbefale, at forslaget går til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Hanne Reintoft: Da jeg ikke kunne være til stede ved dette forslags første behandling, skal jeg tillade mig at knytte nogle bemærkninger til det nu.

Det forekommer mig i det hele taget, når man gennemlæser fortrykket fra førstebehandlingen, at der her i tinget blev gjort meget lidt ud af dette faktisk vigtige lovforslag, ligesom jeg synes, man kunne undre sig over, at specielt grønlandske interesser ikke blev fremhævet tydeligere.

Det blev dog fremhævet, at denne lovgivning burde være gennemført allerede i 1960'erne, fordi man allerede på det tidspunkt havde opstillet langtidsprognoser for den grønlandske befolkning, så man dengang kunne være gået i gang med en effektiv og omfattende erhvervsuddannelse. Vi har haft en kolossal byggevirksomhed i gang under Grønlands tekniske organisations